

מסורת הש"ס

(א) ע"י אדרעי פס"י ד"ה
רעבי"ז אהר"י (ו)סופספת
מ"מ רעפ"ה (ג) (גיר)
ע"י תמא פלגי דר"א שש"ל
(ד) מגילה לא: ע"ש,
(ה) קדושין לא: וש"נ,
(ו) גי' ר"י ריב"א, (ז) גי' ר"י
לבוש, (ח) גי' ע"י אמרין לה
בגמיה וכו' אמר להו,
(ט) צ"ל א"ה"ל (י) יאסנדרין
לה. ע"ש בתוספות ד"ה
נכנס, (יא) סנדרין ע"י,
(יב) ב"מ: מדיק, (יג) ב"מ:
ליהא, (יד) א"ה"ל ש"ל,
(טו) כ"ח: איהא צערו"ט פ"ק
(טז, ע"י צ"ק י"ג: מוס':
ד"ה משלש וצברית מתה.
וכר"ש ש"ס, (יז) ווע' מוס':
שנת קמ"ח (יח) וימנל,

הגהות הב"ח

(א) גבורא לא נברא יין
בעורה"ז אלא לנחם:
(ב) רש"י ד"ה יכולנ וכו'
לומר שהן (סיפורין) תו"מ
וכ"כ ס"א שורגגין: (ג) ד"ה
יומא לשומא וכו' בו
בחזקה: (ד) ד"ה ריח
הניחוח ואמרן לעיל ג"כ
היינו מה שפי' דריח השכר
משכרתו:

נליזן הש"ם

תוס' ד"ה בצר. ובגדיבים
תושיבך. וכן כתובות דף
קי ע"ג נדה דף מז ע"ג
מדרש צ"ר פ"ח:

רבינו חננאל

מיום שחרר בית המקדש
 כרוב שמינו ולא [את]
 ענייה ושמרה ולא מין.
 כגיה אמר [ראב"ה] יכול
 אני לפטור את העולם
 מיום שחרר בית המקדש
 מיום תפלה. וקדימה ל
 שכור לא יתפלה, והא
 תנאי שכור מקחו מבר
 ומזכור ממנו
 בצירה שכר בה מיתה
 ממתין אותו מלקות
 מלקין אותו, כללו של
 דבר, הריהו פקחך לכל
 דבר, לא פטור מן
 התפלה. והני מילי שלא
 הגיע לכתרו של לוט,
 לא הגיע לשכרו של
 לוט פטור מכלום. אמר
 ר' חנינא כל המפיק מן
 בשעת גאון, פ"ל
 המעביר מן ומכסה יצרו
 בשעת גאון, כלומר בעת
 שמתגבר עליו טעון מות
 שלא יתגבר, סוגרין
 צרות עיבור.
 ונתן מופת כאפיק חיות
 יצורו. ר' יוחנן אמר כל
 מפיץ איתמו,
 כלומר כל שאינו
 מעביר ומכסה, אלא
 גאולתו מפיץ מן לגדו
 חלהם כגדו ולבשה,
 וזו הגאולה היא עת
 שכתרו של אדם. כר
 חזניא אמר לכבשו בשני

ויכולני לפטור. לנטוען על כל שראל לפי
מדענאס לע"ל לומר שכן (א) שיכורים
אס דנין ארזון על שלא היו מתפללי
המעביר תפלה מגן. המעביר תפלה מגן אב
גאון. בשעת שירותו חינו מתפלל:
אורגין וזממין לרוב צדו. שלא
יצאו עליו: שאינו מפיץ איסמ.
דהאי מפיץ ליסנא דגלויי הא ויה"ק
כל שאינו מגלה תפלה בשעת שירות
כלומר שאינו מתפלל: אפיין מים.
ללוי הים דכתיב ויגלו מוסדות:
ממסר שניסה לשמעי. אמר לו
הייתי לכן מעט ושביע זמן תפלה
הקינני. ר' חנינא דלמר אעבירי בעי
לית ליה דרב שטת ואסור להתפלל
עד שיעור מליו: צר אל יורה.
בדקדקי אמר המקרא זה וחינו בכל
הכתובים ושמן כספר בן סירא הוא:
יומא דשוא. רוח דרומית משגבת
בו (א) וחוקה: כלואה. דעת כללשה
גיומא דאיסנא. כשמגבת רוח
פגונית יום אורה הוא וזמן לכל דלמר
ביצמות פפרק הערל (דף עט.) מפני
זמה לא מלו ישראל צמדבר מפני שלא
שגבה בזה רוח פגונית צבי ציומא
דשוא אמר הכס לא מהלין ביה וילא
מסוכרין ציה: קריב וסוא. אפי
ליווי עבודה קלה היתה מבטלת אותי:
לא סנאי. לא הייתי שונה כמו
ששמיני: יומי דאריי. ימים שהא
בבקר אריי לישן וקטני לעסוק
במורה ובמלות: ויגונו טובא. וישן
עליו: היה ופע. היה קועל ו
שגבות כך וכן פריקס ציוס והיה
רגיל לעסוק ציוס ופעמים שהיה
טרוד צמוזומי ציוס ופורע קביעות
דעתו כלילה: אל יפולל ג' ימים.
שהין דעתו מיושבת עליו מפני טורח
השדך: ונחמא שם ימים נשאה. והדר
האצינה ממלל עד ששאל הא הויה
צינה: דאיו ציה שיכר. ריח השכר
ממשכרתו: דאיו ציה הרסנא. משום
ירחא: המספסה ציון. שמפייסין
אזותו על דבר ומתרחא כשצוב לבו
ציין: ריח הניחות. ואמרן לעיל (א)
ירחא דומיא דמספיה הא וכתיב:
ירחא אל לבו לא ארסין וגו' ורסיה
המפייס ציון. ששמה יין ואין דעתו
מטרפת: ניתן צצעים אוסוים. כך
ששצצו בגימטריא: יא סוד. וזה
הואיל ולא יא סודו שקול הוא
לכנסהדרין של ע': לשלם צו שר
שעמי. ששין ושמחין ומקבלין
ועולמן בחיים: לאור. רשע: אינו
בכלל הצרכה. לא הגיע לסוף צרכה
גמורה ואפילו הוא עשיר צדצרים
לאחרים: שניקה צכסך מעשר. שמתר
ללוקח צכסך מע"ש צירושלים. הכל
ניקה צכסך מעשר חוץ מן המים ומלח
צפרק כלל מערבין (לעיל דף סו):

of

הקב"ה דבר שיפטרו כולן
יין נתפשין על עונם: מדין
בכוונה יכול אני לפוטרו:
הם שאינו אומרה: בשעת

(6) יכול אני לפטור את מיום שחרב בית המקדש¹ לכן שמעי נא זאת ע מיתבי⁵ * שיכור מקדש עברה שיש בה מלקות מלקין אותו כ כפיקה לכל דבריו אמר רבי חנינא² ל לשכרותו של לוט פטור מכולם³ מגן בשעת גאווה סוגר שנאמר² גאווה אפיקי מאי משמע דהאי אפי דכתיב³ אחי בגדו כ יעברו ר' יוחנן אמר מאי משמע דהאי ממ דכתיב⁴ ויראו אפיקי מכדי קראי משמע⁵ מאי בינייהו איכא מ ששת מסר שינתיב דרב ששת ומר לית חייא בר אשי אמר מיושבת עליו אל ית אל יורה רבי חנינא אמר בצר אל יורה כ דשותא לא הוה נפיק נחמן בר יצחק הלכתא דאסתנא אמר אביי א כותחא לא תנאי אמר ר' א תנאי מר בריה דר ז' א' מני ל' יומי אמר ליליא אלא לשינתיב² לא איברי סיהרא א לר' זירא מחדרן שמ' נינהו אמרה ליה³ ב חסדא לא בעי מר א השתא אתו יומי דאר אמר רב נחמן בר יצחק רב אחא בר יעקב⁴ וזין רב אחא אל יתפלל⁵ ואקבעם אל הנהר שם ימים שלשה וא דשמואל כי אתי באר יומי¹ שמואל לא מצא שיכרא רב פפא לא ביה הרסנא א"ר חנינא יש בו מדעת קונו שגנו הניחות וגו' אמר ר' ח יש בו דעת ע' זקנים

וְסוּד נִיתַן בַּע' אוֹתוֹת וּנְכֻסִּים יִין יֵצֵא סוּד י' א"ר חֲנִין לֹא נִשְׁמַח וְתֵנוּ שֶׁכֶר לְאוֹבֵד וְגו' א"ר חֲנִין בֵּר פֶּפֶא כָּל שֶׁאֵין יִין נִשְׁמַח לְחֹמֶךְ וְאֵת מִימֶיךָ מִה לֶחֶם שְׁנִיקָה בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר אֶף מִן

שמע'י כר' חנינא וכו'. יוחנן, במאי פליגי. בדרב ששת דהוה מסר שיניהו לשמעיה, ומזהירי
חנינא את ליה רב ששה. ר' יוחנן לית לי רישא, חישי דיילמא משתקע בשניה.
שבת עליו אל תפולל שנאמר בצדל אל יהיה. ר' חנינא כל יומא דהוה רותח אל היה מצלי
עוקבא ביזמא דשעתא, ויום עביס אל היה נפיץ לדינא. אמר צריכא הילכתא חילוכא
ושבת ברוח עצמותיה, אמר איני אל אמהר לי אל אמהר אל גיסא. פי' כלו היתה
השנה נטרדת נטרה, ואם הייתי יכול למיגרס, ראב אקרי אל קרצתי מנה אל גיסא.

הדר פרק ששי עירובין

מסר שינתיה לשמיעה. פ' בקונט' לרבי חנינא דלמר איעבדו בעי ליה דרב שסת ואסור להתפלל עד שיעור מאליו ואומר ר"י דלפ' עובד זמן תפלה לא יתפלל דשכור או שתוי חשדין ליה עד שיעור מאליו ומיהו אין נראה דהלכה כרב שסת (א) ור"ח פ' צעקין אחר חו"ל אמר ר' חנינא כל המפיק מגן בשעת גאווה פ' כל המעביר מגן ומכסה יצור בשעת גאווה כלומר צעת שמתגבר עליו טומן אותו שלא יתגבר סוגרין וחוטמין צרות צערו לשון מפיק כלפיק נחלים יעבדו (א"י 1) ר' יוחנן אמר כל שאינו מפיק איתמר כלומר כל מי שאינו מכסה ומעלים אלא מגלגלו ומפיקין חו ויזלא להעלם כנגדו לכבושון מן הדואה היא עת שכרותו של אדם רבי חנינא סבר לכבושן בשניה כדי להעבירו ולהפיגו טפי עדיפא ור' יוחנן אמר חיישין שמה ישמקע בשניה וימנע מן התפלה אלא לגלותו כדי להתעסק בדרך ויזלא כדי להפיגו ואחר כך יתפלל טפי עדיף:

וְנָחַל כְּאַפִּיק נַחֲלִים
לְשֵׁאִינוֹ מִפִּיק אֶת־מֶר
קִישָׁא דְּגִלְוִי הוּא
וְיִגְלוּ מוֹסְדוֹת תַּבֵּל
בֵּין לְמֶר וּבֵין לְמֶר
יִהְיוּ דְּרַב שֵׁשֶׁת דְּרַב
שְׁמַעְיָה מֶר אֵית לִיה
הַ דְּרַב שֵׁשֶׁת אֹמֵר רַב
רַב כֵּל שְׁאִין דַּעְתּוֹ
לֵל מְשׁוֹם שְׁנאַ בְּצַר
יִמָּא דִּרְתָּח לֹא מְצַלִּי
יִב מֶר עֻקְבָּא בְיוֹמָא
לְבִי דִּינָא⁽⁷⁾ אֹמֵר רַב
בְּעִיא צִילוֹתָא בְיוֹמָא
⁽⁸⁾ אֹמֵרָה לִי אִם קָרִיב
רַבָּא אִי קִרְצַתָּן כִּינָה
יִנָּא עֲבָדָה לִיה אֲמִיה
רַב יְהוּדָה לֹא אִיבְרִי
אֲרִ"ר שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיֹשׁ
אֲלֹדִיסָא אֹמְרִי לִיה
תָּךְ אֹמֵר לְהוּ דִּימְמִי
יִתִּיה דְּרַב חֲסֵדָא לְרַב
נָנִם פּוֹרְתָא אֹמֵר לֵה
יִי וְקִטְיִנִי וְנִינוּם טוֹבָא
אֲנִן פּוֹעֲלִי דִימְמִי אֲנִן
יִפְרַע אֹמֵר רִ"א⁽⁹⁾ הַבָּא
שְׁלֹשָׁה יָמִים שְׁנֵאֹמֵר
אֵל⁽¹⁰⁾ אַחֵוָּא וְנַחְנָה

ינה בעם וגו' אבזה
חא לא מצלי תלתא
י בביתא דאית ביה
מצלי בביתא דאית
א כל המתפתה ביינו
מר⁶ וירח ה' את ריח
א כל המתיישב ביינו
יון ניתן בע' אותיות

דא יין (6) אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים שנא' נד בתוך ביתו כמים אינו בכלל ברכה שנא' * וברך את ש שניקה בכסף מעשר ומאי ניהו יין וקא קרי ליה מים א' ונתנה שם ימים שלשה וגו'. אבדו דשמואל כל כי היה אתי מאורחא תלתא יומי לאו מעלי' כביאת דאית כי שכיבא. א"ר חנינא כל המתחפה בינו יב מדעת קונו, שנאמר יצא רל כל שדעת מיושב עליו בינו יב כי מדעת שבעים זקנים, מאי טעמא יין קולה אמר רב. אל נבדו אחיאל לנחם יב אכולתו, ולשלם שכר לרשעים. שנאמר רב שכר אל דחנינו רב פסא, דאמר כל בית שאין יין נשפך בתוכו כמים אינו בכלל ברכה. שנאמר ר' חנינא תיקון בכסף מעשר. אהו הני תיקוןין בכסף מעשר, ומאי ניהו

מה.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. לכן שמעו אני זאת
ענייה ושברת ולא מניין;
ישעיהו אני כא
2. גאיה אפיקי מגנים
סגור חותם צר;
איוב א ז
3. אחי בגדו כמו נחל
באפיק נחלים יעברו;
איוב ו טו
4. ויראו אפיקי מים
יגלגלו מוסדות תבל
ויעברתה יי נגמשת רוח
אפרי;
5. ואקבצא לא הגיה
הבא לא אהור ואנח
שם ימים שלשה ואבניה
קעמ ובכניהם ומגני לוי
מזאתי שם;

עורא ח טו
6. וְיָרַח ? אַת רִיחַ
וְנִיחָיו יִרְאֵמִי ? אַל כֵּן
לֹא אֶסֶף לְקַלֵּל עוֹד אֶת
הָאִמָּה בְּעִבְרוֹ הָאֶדָם בִּי
יֵצֵר לֹב הָאֶדָם רֵעַ
מִמֶּנּוּ עוֹד אֶסֶף עוֹד
לְהַכּוֹת אֶת כָּל ה' כְּאֶשֶׁר
עֲשִׂיתָ: בְּרִיאשִׁית ח כז
7. שָׁכַר לְאֹבֵד וְיוֹן
לְקֹמֵר נֶפֶשׁ: מְשָׁלוּ לֵא וְיוֹן
8. וְעִבְדֶּתָ אֶת ה' ?
אֲלֵיכֶם וּבֹרַךְ אֶת לְחֶמְךָ
וְאֵת מִימֶיךָ וְהִסְתֵּרְתָּ
מִתְּחִלָּה מִיָּדְךָ:

11/11/2016

עילותא. דעת כלולה ומיושנת שאנו טרוד בכלום מחשבה (מגילה ב:). ולשלם שכר לרשעים. שמתעניין צו בעולם הזה ומקבלין צו שכר מזה שעושין בעולם הזה (מנהגיו נ:).

דרינו תימאל (מחזור)

אילו היו הכנים נשכנים
אחיהם, אלה היונה יכול
למנועם, ולפיכך עשה
אמו למר בר רבנא
החליף, שבעה חלקים להחליף,
שכל יום חלוק מביני
הכנים. כל הגורס פנים
ששנתה מיוחדת קרן
רואה, ר' אחא היה שר
ביום והיה נייער בלילה
א"ר אלעזר בא אל אחיה
ברוך, אל תחלף שלשה
ימים, שנאמר ואקבצם
אל הנגה בא אל אחיה
מחפצם, שמואל לא היה
יחד: א"ר תיב הניחוח.
ע"ש עולה, ע' נכני, ע'
וין למרי נפש. ופליגא
תן תלמון קרן מימין,
וין וקרן להו מין